

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 22.

Tredie Session.

26de Møde.

Mandagen den 17de November.

(Forts.)

Formanden: Aftryk af det nu forelagte Lovforslag skulle i Løbet af Mødet blive omdeelte*). I et senere Møde vil Vedtagelsen af Sagens Fremme finde Sted.

Efter Dagsordenen skal jeg dernæst give den høitærede Finantsminister Ordet til at forelægge Udkast til Coloniallov for de vestindiske Besiddelser.

Finantsministeren: Efterat Grundloven for Danmarks Rige var givet, maatte det ansees for en Selvsølge, at Grundlovens Omraade ogsaa maatte strække sig til de vestindiske Besiddelser som et Pertinents til Danmark. Derimod antog Statsraadet tillige, at man ikke kunde ligesrem ansee sig beføiet til at publicere Grundloven paa de fornævnte Besiddelser, hvorved altsaa dens Bestemmelser ogsaa i hele deres Detail vilde blive anvendelige paa bemeldte Der. Det ansaaes derimod for en Selvsølge, at Grundlovens væsentligste Bestemmelser maatte gennemføres deels ved en almindelig organisk Lov for Colonierne, deels ved enkelte Love angaaende de paagjældende Forhold, hvilket ikke udelukker, at saadanne Bestemmelser i Grundloven, navnlig med Hensyn til de personlige Rettigheder og de active Borgerrettigheder, som deri indeholdes, kunde undlade at faae Anvendelse paa Colonierne, forsaavidt de under de derværende Forhold maatte findes betænkelige. I det Regjeringen saaledes skjønnede det unødvendigt ad den særegne specielle Lovgivningsvej at bringe de Bestemmelser i Grundloven, som passede for Colonierne, i Udøvelse, maatte man tillige føle, at

Trangen til en organisk Lov angaaende Møderlandets Forhold til benævnte Coloni var meget stor og endnu større, end den allerede i flere Aar var befundet at være, og navnlig maatte Trangen under de nærværende Omstændigheder gjøre sig gjældende paa en anden Maade end tidligere. Det maatte jo nemlig ansees som en Følge af den ved Grundloven indførte Regjeringsforandring, at Forandringer i den øverste Regjeringskreds vilde kunne være hyppigere end tilforn, altsaa den i Forveien allerede indskrænkede Kundskab til de coloniale Forhold, som under den ældre Regjering kunde have i Centralbestyrelsen, maatte i Fremtiden forventes at blive endnu ringere, og det saa meget mere som Coloniernes indskrænkede Betydning for Møderlandet i Forhold til andre Interesser gjør, at der vanskeligt ved nogen Ministerpostis Besættelse kan tages udelukkende eller afgjørende Hensyn til Colonierne. Desforuden er det jo ogsaa sinessynligt, at der maatte være en præsumtiv større Beskyttelse i den souveraine absolute Konges Magt ligeoverfor Møderlandet, hvor Møderlandets Interesse kunde synes at komme i Collision med Coloniens, end naar den lovgivende Magt i Møderlandet var deelt imellem Kongen og de lovgivende Kamre.

Disse Forhold gjorde, at Statsraadet i 1849 allerede ansaae det for meget ønskeligt, snarest muligt at kunne skride til Ordningen af de coloniale Forhold, og det var mit personlige Ønske, hvem den coloniale Administration var overdraget, at see denne Sag fremmet saa hurtigt som muligt. Men paa den anden Side maatte jeg ogsaa tage i Betragtning, at der fort Tid i Forveien var foregaaet saadanne Forandringer i Forholdene paa Colonierne, at man maatte være meget forsigtig med, ikke for tidligt og under den daværende Gjæring i Gemytterne at skride til Udarbeidelse

*) De tvende forelagte Lovudkast findes i Anhang Nr. 27.